

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

Изх. № 11-03-156

София, 31.07.2015 г.

ДО

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД

НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТ А Н О В И Щ Е

ОТ ВЛАДИСЛАВ ГОРАНОВ - МИНИСТЪР НА ФИНАНСИТЕ

ПО КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО № 4/2015 г.

Относно: Искане на 48 народни представители от 43-то Народно събрание за установяване противоконституционност на Закона за ратифициране на Договора за дилърство между Република България в качеството на Емитент и Ситигруп Глобъл Маркетс Лимитид, Ейч Ес Би Си Банк Пи Ел Си, Сосиете Женерал и Уникредит Банк АГ в качеството на Организатори и Дилъри относно Глобалната средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписан на 6 февруари 2015 г., на Договора за агентство между Република България в качеството на Емитент и Ситибанк Н.А., клон Лондон, в качеството на Фискален агент, Платежен агент, Агент по замяната, Агент по прехвърлянето и Агент за изчисляване и Ситигруп Глобъл Маркетс Дойчланд АГ в качеството на Регистратор, Платежен агент и Агент по прехвърлянето относно Глобалната средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписан на 6 февруари 2015 г., и на Акта за поемане на задължения от Република България в качеството на Емитент относно Глобалната средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписан на 6 февруари 2015 г. (Обн., ДВ, бр. 16 от 27 февруари 2015 г.)

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

На основание чл. 150, ал. 1 във връзка с чл. 149, ал. 1, т. 2, пр. 1-во от Конституцията на Република България 48 народни представители от 43-то Народно събрание са сезирали

Конституционния съд с искане за установяване на противоконституционност на Закона за ратифициране на Договора за дилърство между Република България в качеството на Емитент и Ситигруп Глобъл Маркетс Лимитид, Ейч Ес Би Си Банк Пи Ел Си, Сосиете Женерал и Уникредит Банк АГ в качеството на Организатори и Дилъри относно Глобалната средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписан на 6 февруари 2015 г., на Договора за агентство между Република България в качеството на Емитент и Ситибанк Н.А., клон Лондон, в качеството на Фискален агент, Платежен агент, Агент по замяната, Агент по прехвърлянето и Агент за изчисляване и Ситигруп Глобъл Маркетс Дойчланд АГ в качеството на Регистратор, Платежен агент и Агент по прехвърлянето относно Глобалната средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписан на 6 февруари 2015 г., и на Акта за поемане на задължения от Република България в качеството на Емитент относно Глобалната средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписан на 6 февруари 2015 г. (Обн., ДВ, бр. 16 от 27 февруари 2015 г.). На 25 юни 2015 г. Конституционният съд /КС/ е образувал конституционно дело № 4/2015 г. по искането на 48 народни представители от 43-то Народно събрание.

В искането се твърди, че при приемането на атакувания ратификационен закон народните представители са били лишени от възможността да направят предложения за промени в приетия на първо гласуване законопроект, което е в нарушение на принципа на правовата държава (чл. 4, ал. 1 от Конституцията) и принципа на политическия плюрализъм (чл. 11, ал. 1 от Конституцията), както и на принципа на парламентарната форма на държавно управление (чл. 1, ал. 1 от Конституцията) и на разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от Конституцията, според която Народното събрание осъществява законодателната власт. Вносителите на искането твърдят, че обсъждането и приемането на законопроекта за ратификация на две гласувания в едно заседание не изключва правилото, според което по приет на първо гласуване законопроект направените по неговите текстове предложения трябва да се допускат и гласуват в пленарна зала преди окончателното му гласуване.

В искането се поддържа също така, че е нарушен и чл. 88, ал. 1, изр. 2 от основния закон, според който решението за извършването на двете гласувания в едно заседание следва да бъде прието от Народното събрание преди двете гласувания. В конкретния случай обаче решението двете гласувания да се извършат в едно заседание е взето между първото и второто гласуване. Според народните представители, подобен метод на действие представлява злоупотреба с предоставената от Конституцията власт.

Искането за установяване на противоконституционност на атакувания ратификационен закон се обосновава и с довода, че ратифицираният с него международен договор е сключен без Народното събрание да е дало съгласие за неговото сключване, както изисква чл. 84, т. 9 от Конституцията.

С Определение от 14 юли 2015 г. КС е допуснал за разглеждане по същество искането на 48 народни представители от 43-то Народно събрание за установяване на противоконституционност на посочения по-горе ратификационен закон и е конституирал министъра на финансите като заинтересована страна по делото. Конституционният съд е отклонил искането в частта за установяване противоконституционност самостоятелно извън ратификационния закон на Договора за дилърство между Република България в качеството на Емитент и Ситигруп Глобъл Маркетс Лимитид, Ейч Ес Би Си Банк Пи Ел Си, Сосиете Женерал и Уникредит Банк АГ в качеството на Организатори и Дилъри относно Глобалната средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписан на 6 февруари 2015 г., на Договора за агентство между Република България в качеството на Емитент и Ситибанк Н.А., клон Лондон, в качеството на Фискален агент, Платежен агент, Агент по замяната, Агент по прехвърлянето и Агент за изчисляване и Ситигруп Глобъл Маркетс Дойчланд АГ в качеството на Регистратор, Платежен агент и Агент по прехвърлянето относно Глобалната средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписан на 6 февруари 2015 г., и на Акта за поемане на задължения от Република България в качеството на Емитент относно Глобалната средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписан на 6 февруари 2015 г. (Обн., ДВ, бр. 16 от 27 февруари 2015 г.).

С оглед предоставената ми възможност и в определения от КС 20-дневен срок изразявам становище, че искането на народните представители е неоснователно и необосновано по следните съображения:

В своята съвкупност ратифицираните с атакувания пред Конституционния съд закон Договор за дилърство между Република България в качеството на Емитент и Ситигруп Глобъл Маркетс Лимитид, Ейч Ес Би Си Банк Пи Ел Си, Сосиете Женерал и Уникредит Банк АГ в качеството на Организатори и Дилъри относно Глобална средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро /**Договора за дилърство**/, Договор за агентство между Република България в качеството на Емитент и Ситибанк Н.А., клон Лондон, в качеството на Фискален агент, Платежен агент, Агент по замяната, Агент по прехвърлянето и Агент за изчисляване и Ситигруп Глобъл Маркетс

Дойчланд АГ в качеството на Регистратор, Платежен агент и Агент по прехвърлянето относно Глобална средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро /**Договора за агентство**/, и. Акт за поемане на задължения от Република България в качеството на Емитент относно Глобална средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро /**Акта за поемане на задължения**/ съставляват документацията, с която в съответствие с международната практика и приложимото право, се създава средносрочна програма за емитиране на дълг на международните капиталови пазари. Договорите и актът са обнародвани в „Държавен вестник“, бр. 25 от 2015 г. Видно от клаузите на документите по програмата, конкретен държавен дълг (заем) може да се поема не с процесните договори, а в последствие, при суверенната преценка на емитента (Република България) и съобразно нуждите на бюджета, като при всички случаи се спазват ограниченията за размера на дълга, предвиждани във всеки годишен закон за държавния бюджет. Ратифицираните договори и акт не са за поемането на дълг, а за създаване на средносрочната програма, която е стандартен финансов инструмент и предоставя възможност за емитиране през времето на действие на програмата на дългови инструменти на външните пазари. С ратифицираните документи Република България не поема ангажименти за емитирането на дълг за какъвто и да било размер и за какъвто и да било период, а създава рамка на отношенията между страните при бъдещи емисии на дълг. Сумата от 8 000 000 000 евро не е лимит на дълга, а лимит на средносрочната програма и представлява максималния съвкупен номинален размер на облигациите, които могат да бъдат издадени в изпълнение на програмата, при спазване на ограниченията в годишните закони за държавния бюджет. Обемът на средносрочните програми на отделни държави не отразява годишните лимити за емитиране на облигации на международните пазари, а показва на инвеститорите максималния обем книжа, които отделният емитент може да издаде по програмата.

Действията по подготовката и сключването на посочените договори и подписването на акта са основани на Решение на Народното събрание от 19 ноември 2014 г. (Обн., ДВ, бр. 96 от 2014 г.), разпоредбите на чл. 68, изр. второ от Закона за държавния бюджет на Република България за 2014 г. и чл. 69 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2015 г., Решения № 785 и 813 на Министерския съвет от 2014 г. и Решение № 83 на Министерския съвет от 2015 г.

Народното събрание е ратифицирало договорите и акта на 25 февруари 2015 г. с атакувания от искателите закон, обнародван в бр. 16 на „Държавен вестник“ от 27.02.2015 г. и влязъл в сила на същата дата.

Считам, че процедурата по сключване и ратифициране на Договора за дилърство, Договора за агентство и Акта за поемане на задължения е проведена при спазване на относимите разпоредби на Конституцията, Закона за държавния дълг и Закона за държавния бюджет на Република България за 2015 г., като излагам следното становище конкретно по аргументите в искането за установяване на противоконституционност на ратификационния закон:

1. Относно аргумента за нарушаване на чл. 4, ал. 1, чл. 11, ал. 1, чл. 1, ал. 1 и чл. 62, ал. 1 от Конституцията – същият е мотивиран с твърденията, че народните представители са били лишени от правото да направят предложения за промени в законопроекта между първо и второ четене, а направените три такива предложения от народните представители Румен Гечев, Мая Манолова и Георги Кадиев не са били поставени на обсъждане и гласуване.

Изразявам становище, че посочените доводи в искането на народните представители са неоснователни и необосновани, като отбелязвам, че що се отнася до процедурата по приемането на законите, конституционната уредба е пестелива, като отношенията са подробно уредени в Правилника за организацията и дейността на Народното събрание (ПОДНС). Видно от стенограмата, председателстващият заседанието стриктно се е ръководил от конституционната норма на чл. 88 и от правилата, разписани в ПОДНС. В случая е необходимо да се отчете и специфичният характер на оспорвания пред Конституционния съд закон. Законът за ратификация на процесните договори и акт не инкорпорира правни норми, а е само квалифицирана, конституционно установена форма на съгласие за придобиване на права и поемане на задължения с частноправен характер. Тази особеност на ратификационните закони е отчетена в чл. 84 от ПОДНС, където изрично е посочено, че по законопроект за ратифициране на международен договор текстът на договора не може да бъде изменен. В този смисъл и предложения на народни представители, като направените от народните представители Мая Манолова, Румен Гечев и Георги Кадиев, са в отклонение с посочената норма от правилника, както и в разрез с принципа на правната сигурност, доколкото по пътя на промени в ратификационен закон не могат да се постигнат изменения в договорите. При допускане, че някое от предложенията би било гласувано и прието, това би поставило Народното събрание в абсурдната ситуация да разглежда на второ четене законопроект за ратифициране на договори и акт относно издаването на облигации на

стойност съответно 3 500 000 000 евро, 6 900 000 000 лева или 7 000 000 000 евро, каквито не съществуват в правния мир. Естеството на законодателния процес при разглеждането на законопроекти за ратифициране на вече подписан международен договор изключва възможността да се правят промени по същия. Противното би обезсмислило напълно ратификацията, тъй като промяна в текста на договора, независимо от нейния характер, автоматично ще доведе до необходимостта той да бъде предоговорен с другата страна. Тези доводи обуславят логичния извод, че при описаните обстоятелства Народното събрание може единствено да ратифицира договора във вида, в който е внесен от Министерския съвет, или да откаже да го стори. Предвид това, предложенията на тримата народни представители не са подложени на гласуване от председателя на Народното събрание, което е в пълно съответствие и с чл. 84 от ПОДНС. В същата насока е и разпоредбата на чл. 81, ал. 2, изр. трето от правилника, съгласно която предложенията, които противоречат на принципите и обхвата на приетия на първо гласуване законопроект, не се обсъждат и гласуват (коментариите три предложения попадат именно в тази хипотеза).

Направените предложения не могат да намерят подкрепа и в принципа на материалната справедливост като елемент на правовата държава, тъй като числото 8 000 000 000 евро е само максимален общ размер на дълга, който може да бъде поет въз основа на средносрочната програма, като ефективното поемане на дълг ще се осъществява в рамките на ограниченията в размера на дълг, определян от народните представители в годишните закони за държавния бюджет. С други думи, народните представители няма да са лишени от възможността чрез законите за държавния бюджет за съответните години да изразят волята си и да влияят на обема на поемания дълг.

Необходимо е да се отбележи, че съгласно чл. 67, ал. 2 от Конституцията народните представители действат въз основа на Конституцията и законите. В теорията и практиката на Конституционния съд безспорно е прието, че ПОДНС е особен акт, приет въз основа на самата Конституция, който има нормативен характер, източник е на конституционното право и заема особен характер в системата на източниците на правото (Решение № 7 от 2010 г. на КС по к.д. № 5/2010 г.), което предполага и спазването на същия от народните представители при упражняване на предоставените им от Конституцията права. Безспорно е, че е конституционно недопустимо политическото мнозинство в Народното събрание да злоупотребява с възможността, предоставена от чл. 88, ал. 2 от Конституцията, както е имал възможност да се произнесе Конституционният съд в свое Решение № 8 от 2010 г. по к.д. № 2/2010 г. Също толкова за конституционно недопустими обаче би следвало да се приемат и действия на политическото малцинство в Народното събрание, чиято единствена цел

обективно е не да допринесат за качеството на законодателството, а да се създадат формални поводи за оспорване пред Конституционния съд на съответния закон с политически мотиви (видно от дебата по предложенията съгласно стенограмата от заседанието). Предоставените права би следвало да се упражняват добросъвестно, а не с намерение принципът на правовата държава да бъде неприсъщо натоварван за целите на оспорването на конституционностьта на закона. В продължение на горното, по отношение на твърдението на искателите за злоупотреба с правомощия от страна на мнозинството в Народното събрание считам, че видно от изложеното, такава не е налице, а също така, че този аргумент логично предполага и задължение за народните представители от опозицията да не злоупотребяват с предоставените им с Конституцията права, като използват същите за забавяне и опорочаване на законодателния процес.

В искането на народните представители няма конкретни аргументи за нарушаването на принципите по чл. 4, ал. 1, чл. 11, ал. 1, чл. 1, ал. 1 и чл. 62, ал. 1 от Конституцията, освен общото им деклариране.

Що се касае конкретно до писменото предложение на г-н Румен Гечев с вх. № 554-00-500, депозирано в деловодството на Народното събрание в 14.32 часа на 25 февруари 2015 г. (по време на пленарното заседание) споделям виждането, изразено в Решение № 28 от 1998 г. на КС по к.д. № 26/1998 г., с което съдът е приел, че редът за предоставяне от народните представители на писмени предложения за изменения и допълнения в приетия на първо гласуване законопроект, които се отправят чрез председателя на Народното събрание до председателя на водещата комисия, „е важим при хипотезата на изречение първо на чл. 88, ал. 1 от Конституцията, т. е. тогава, когато двете гласувания на законопроекта се извършват на отделни заседания. Той е неприложим в случая, когато Народното събрание реши двете гласувания да се извършат в едно заседание“.

Предвид изложеното считам, че неподлагането на гласуване на предложенията на народните представители Румен Гечев, Мая Манолова и Георги Кадиев не представлява нарушение на някоя от цитираните в т. 1 от искането разпоредби на Конституцията и установените в тях принципи, доколкото въпросните предложения представляват недопустим опит за промяна на Договора за дилърство, Договора за агентство и Акта за поемане на задължения.

2. Относно аргумента за нарушаване на чл. 88, ал. 1, изр. 2 от Конституцията – същият е мотивиран с твърдението, че решението двете гласувания по законопроекта да се проведат в рамките на едно заседание е следвало да бъде взето преди двете гласувания, а не между тях, както е сторено в процесния случай.

Този аргумент също е неоснователен и не намира опора както в текста на Конституцията, така и в практиката на Конституционния съд. Не би могло да се възприеме становището на оспорващите закона народни представители, че Народното събрание е нарушило Конституцията, отклонявайки се от принципа, заложен в чл. 88, ал. 1, изр. първо, като е решило да приложи изключението от него - да гласува закона на две четения в едно заседание (чл. 88, ал. 1, изр. второ от Конституцията), приемайки това решение между двете гласувания, а не преди тях. Конституцията не въвежда никакво ограничение на прилагането на изключението от правилото, че законите се обсъждат и приемат с две гласувания, които се извършват на отделни заседания. Формулировката на конституционния текст е категорична и не предвижда никакви изисквания, при които да се приложи изключението. Такава е и трайната практика на Конституционния съд, възприета с Решение № 28 от 1998 г. на КС на РБ по к.д. № 26/98 г., Решение № 9 от 1999 г. на КС на РБ по к.д. № 8/99 г. и Решение № 8 от 2010 г. на КС по к.д. № 2/2010 г. Народните представители са свободни в преценката си дали по изключение двете гласувания да се извършат в едно заседание, т.е винаги, когато народните представители намерят аргументи за приемане на закон в едно заседание, могат с мнозинство да решат това, като е без значение моментът на вземане на решението за разглеждане на законопроекта в едно заседание.

С Решение № 9 от 1999 г. по к.д. № 8/1999 г. КС вече се е произнасял за противоконституционността на приемането на закон за ратифициране в едно заседание на Народното събрание като приема, че с двете гласувания в едно заседание не се нарушава Конституцията и това е въпрос на преценка на Народното събрание, а именно: „По правилността на съображенията, по които народните представители са решили да се възползват от предвидената в Конституцията възможност да се отстъпи от основното правило за гласуване на законите в две отделни заседания, Конституционният съд не може да се произнася“. Единственото необходимо в случая е да се приеме изрично решение по въпроса, както е направено, видно от стенограмата, и на заседанието на Народното събрание на 25 февруари 2015 г.

Законодателната практика на Народното събрание познава редица случаи, при които закони са били приемани по подобен начин (решението двете гласувания по законопроекта да се проведат в рамките на едно заседание е приемано между двете гласувания), преценен в последствие от Конституционния съд като непротиворечащ на разпоредбите на основния закон, за което свидетелствуват посочените по-горе решения.

3. Относно аргумента за нарушаване на чл. 84, т. 9 от Конституцията – искателите се мотивират с твърдението, че за сключване на процесните договори и акт е

било необходимо предварителното съгласие на Народното събрание.

Този аргумент също е неоснователен, тъй като визираното съгласие за сключване на договорите в действителност е налице и е дадено неколкостранно с изброените по-горе актове на Народното събрание - Решение на Народното събрание от 19 ноември 2014 г. (Обн., ДВ, бр. 96 от 2014 г.), разпоредбите на чл. 68, изр. второ от Закона за държавния бюджет на Република България за 2014 г. и чл. 69 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2015 г. Отделен е въпросът, че дори да липсваше предварително съгласие по чл. 84, т. 9 от Конституцията, същото не би представлявало основание за противоконституционност на ратификационния закон. В този смисъл е и практиката на Конституционния съд. В мотивите на Определение № 4 от 2002 г. по к.д. № 6/2002 г. КС приема, че самата ратификация на законите е достатъчна, дори и при липсващо предварително съгласие. Съгласието по чл. 84, т. 9 от Конституцията не е елемент от закона за ратификация, нито е предварително условие за него. Законът за ратификация е самостоятелен, независим от упоменатото съгласие акт на парламента. Той не съдържа съставни елементи извън конституционно установената процедура - гласуване на закон по чл. 88, ал. 1 от Конституцията. Не трябва да се забравя и обстоятелството, че както беше отбелязано по-горе, с коментиранияте договори и акт реален дълг не се поема.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Предвид изложеното, моля на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията на Република България да постановите решение, с което да отхвърлите искането на 48 народни представители от 43-то Народно събрание за установяване противоконституционност на Закона за ратифициране на Договора за дилърство между Република България в качеството на Емитент и Ситигруп Глобъл Маркетс Лимитид, Ейч Ес Би Си Банк Пи Ел Си, Сосиете Женерал и Уникредит Банк АГ в качеството на Организатори и Дилъри относно Глобалната средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписан на 6 февруари 2015 г., на Договора за агентство между Република България в качеството на Емитент и Ситибанк Н.А., клон Лондон, в качеството на Фискален агент, Платежен агент, Агент по замяната, Агент по прехвърлянето и Агент за изчисляване и Ситигруп Глобъл Маркетс Дойчланд АГ в качеството на Регистратор, Платежен агент и Агент по прехвърлянето относно Глобалната средносрочна програма на Република България за

издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписан на 6 февруари 2015 г., и на Акта за поемане на задължения от Република България в качеството на Емитент относно Глобалната средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписан на 6 февруари 2015 г. (Обн., ДВ, бр. 16 от 27 февруари 2015 г.).

В изпълнение на Определение от 14.07.2015 г. на КС прилагам на Вашето внимание писмена справка относно емитирани облигации под Глобалната средносрочна програма на Република България за издаване на облигации.

МИНИСТЪР:

/ВЛАДИСЛАВ ГОРАНОВ/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

СПРАВКА
относно емитирани облигации под Глобалната средносрочна програма на Република България за издаване на облигации

Съгласно сключения Договор за дилърство между Република България в качеството на Емитент и Ситигруп Глобъл Маркетс Лимитид, Ейч Ес Би Си Банк Пи Ел Си, Сосиете Женерал и Уникредит Банк АГ в качеството на Организатори и Дилъри относно Глобална средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписан на 6 февруари 2015 г., Договор за агентство между Република България в качеството на Емитент и Ситибанк Н.А., клон Лондон в качеството на Фискален агент, Платежен агент, Агент по замяната, Агент по прехвърлянето и Агент за изчисляване и Ситигруп Глобъл Маркетс Дойчланд АГ в качеството на Регистратор, Платежен агент и Агент по прехвърлянето относно Глобална средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписан на 6 февруари 2015 г. и Акт за поемане на задължения от Република България в качеството на Емитент относно Глобална средносрочна програма на Република България за издаване на облигации на стойност 8 000 000 000 евро, подписан на 6 февруари 2015 г., на 26.03.2015 г. Република България емитира три облигации със съвкупна номинална стойност 3 100 000 000 евро и матуритет 7 години, 12 години и 20 години, както следва:

Емитент	Република България		
ISIN код на емисията:	XS1208855616	XS1208855889	XS1208856341
Дата на емитиране:	26 март 2015 г.	26 март 2015 г.	26 март 2015 г.
Дата на падеж:	26 март 2022 г.	26 март 2027 г.	26 март 2035 г.
Матуритет:	7 г.	12 г.	20 г.
Номинална стойност:	EUR 1,250,000,000	EUR 1,000,000,000	EUR 850,000,000
Лихвен купон:	2,000%	2,625%	3,125%
Нетни постъпления от емисията:	EUR 1,235,112,500	EUR 988,780,000	EUR 832,507,000

Общият размер на нетните постъпления от издадените от Република България облигации е в размер на 3 056 399 500.00 евро, като средствата са получени на 26.03.2015 г.

По издадените на 26.03.2015 г. облигации Република България не предстои да получи допълнителни парични суми.

МИНИСТЪР:

ВЛАДИСЛАВ ГОРАНОВ

